

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาขอบเขตความรับผิดชอบข่มขืนกระทำชำเรา ตามมาตรา 276 และ มาตรา 277 ตามประมวลกฎหมายอาญา แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ. แก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550
ชื่อผู้เขียน	กิตติพงษ์ พุกพ่วง
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อัจฉริยา ชูตินันท์
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

ปัจจุบัน คดีเกี่ยวกับความผิดทางเพศฐานข่มขืนกระทำชำเราเป็นกฎหมายที่ขัดต่อ
ความรู้สึกอันดีงามของประชาชน และที่สำคัญยังขัดต่อตัวบทกฎหมายอันใช้บังคับอยู่ในสังคม
กฎหมายอาญาเกี่ยวกับความผิดทางเพศ ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ตามมาตรา 276 และ
มาตรา 277 มีการแก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ.
2550 ทำให้องค์ประกอบของฐานความผิดในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเปลี่ยนแปลงไปเป็น
อย่างมาก

เดิมก่อนมีการแก้ไขกฎหมายความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา มาตรา 276 และมาตรา
277 ไม่ได้มีการบัญญัตินิยามของการข่มขืนกระทำชำเราแต่อย่างใด แต่ศาลฎีกาได้มีแนวทางในการ
พิจารณาโดยการตีความการข่มขืนกระทำชำเราไว้ คือ การนำของลับหรืออวัยวะเพศสืบพันธุ์ของ
ชายล่วงล้ำเข้าไปในช่องสังวาสหรืออวัยวะสืบพันธุ์ของหญิง โดยแม้ต่อมาจะมีการแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราแล้ว ก็ยังคงตีความตามแนวทางเดิม อย่างไรก็ตาม มาตรา
276 และมาตรา 277 แห่งประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันมีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยเพิ่มเติมนิยาม
ของการข่มขืนกระทำชำเราไว้ใน มาตรา 276 วรรคสอง และ มาตรา 277 วรรคสอง กล่าวคือ การ
ข่มขืนกระทำชำเรา หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศ
ของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับ
อวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น ดังนั้นนอกจากแนวทางที่ศาลฎีกาได้ตีความไว้จะไม่สามารถ
ใช้ได้อีกต่อไปแล้ว แนวทางการตีความความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราของศาลฎีกาในปัจจุบันก็ไม่
ตรงกับถ้อยคำในตัวบทกฎหมาย

ในส่วนของต่างประเทศการกระทำความผิดข่มขืนกระทำชำเราจะต้องเป็นการมี
เพศสัมพันธ์โดยมีการล่วงล้ำ ซึ่งใช้คำว่า “Sexual Intercourse” โดยกฎหมายเรื่องความผิดฐานข่มขืน

กระทำชำเราใช้คำว่า “Sexual Intercourse” หรือ Sexual Penetration” นั้นย่อมมีความหมายรวมถึง การล่วงล้ำสอดใส่อยู่ในตัว การตีความตามกฎหมายของประเทศไทยไม่ตรงกับบทบัญญัติกฎหมายที่บัญญัติว่า “กระทำกับ” เป็นการตีความทางอาญาที่ไม่ถูกต้องตามการตีความของระบบกฎหมายอาญาของประเทศไทยที่ยึดระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษรเป็นหลัก

ดังนั้นจึงต้องศึกษาบทบัญญัติของต่างประเทศว่าการข่มขืนจะต้องมี “สอดใส่” เพื่อเอามาปรับใช้กับกฎหมายของประเทศไทย และควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทยให้มีความถูกต้องและยึดหลักการตามแนวทางคำพิพากษาและมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดขอบเขตความหมายของคำว่า “กระทำชำเรา” หมายความว่า “การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดย การใช้วัยวะเพศของผู้กระทำสอดใส่อวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดสอดใส่อวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น” เพื่อให้มีความชัดเจนแน่นอนและส่งผลทำให้การตีความ การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายรวมไปถึงก่อให้เกิดความเป็นธรรมสำหรับการบังคับใช้กฎหมายต่อไปในอนาคต

Thesis Title	Problems concerning scope of a rape offence under Section 276 and Section 277 of the Thai Criminal Code amended by Act Amending the Criminal Code (No. 19) B.E. 2550
Author	Kittipong Pukpuang
Thesis Advisor	Associate Professor Achariya Chutinun
Department	Law
Academic Years	2014

ABSTRACT

The current law relating to a rape offence is contrary to good morals of general public. More importantly, it also conflicts with law governing our society. Criminal law concerning offences relating to sexuality in part of a rape offence under Section 276 and Section 277 of the Thai Criminal Code amended by Act Amending the Criminal Code (No. 19) B.E. 2550 results in an excessive modification in elements of the rape offence.

Prior to the amendment in B.E. 2550, the Section 276 and Section 277 of the Thai Criminal Code did not provide a definition of “rape”. However, the Supreme Court of Thailand, in its decisions, had guided that rape is an intercourse committed by inserting a genital or sexual organ of a man into a genital or sexual organ of a woman. Although the rape offence has subsequently amended, Thai courts still adhere to the Supreme Court’s guidance. Nonetheless, the new Section 276 and Section 277 of the Thai Criminal Code additionally provide a definition of “rape” contained in Paragraph two of each Section. The definition is “intercourse committed to gratify the perpetrator’s sexual desire by inserting the perpetrator’s sexual organ into another person’s sexual organ, anus, or oral cavity, or inserting any other objects into another person’s sexual organ or anus”. As a consequence, the guidance of the Supreme Court can no longer be applied, because it contradicts the written law.

To constitute a rape offence in foreign countries, the element of “sexual intercourse” or “sexual penetration” must be satisfied. It automatically means that there must be insertion. Therefore, the interpretation of Thai law is not consistent with the word “commission to” in the

Thai written law and is not accurate according to the principle of criminal law under the civil law system adopted in Thailand.

As a result, it is recommended that the element of “insertion” should be required so as to constitute a rape offence under Thai law. Furthermore, the Thai Criminal Code should be amended in order to make it consistent with the Supreme Court’s guidance. It is suggested that the definition of “rape” should be “intercourse committed to gratify the perpetrator’s sexual desire by inserting the perpetrator’s sexual organ into another person’s sexual organ, anus, or oral cavity, or inserting any other objects into another person’s sexual organ or anus”. The suggested definition would clarify the interpretation and enforcement of such law and, consequently, lead to fairness for enforcement in the future.